

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 8082042 site:www.kakouri.gr • e-mail:tokakouri@yahoo.gr & tokakouri@gmail.com

Χρόνος 16ος • Αριθμός φύλλου 65 • Δεκέμβριος 2012 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2013

«Η Δικαιοσύνη πρέπει να είναι όπως ο θάνατος, ο οποίος δεν λυπάται κανένα» Αριστοτέλης

Η κοπή της πίτας του Συλλόγου Αρτεμισιωτών

Η κοπή της πίτας ενός Συλλόγου είναι πάντα μια ξεχωριστή εμπειρία, αφού τα νιάτα, ο αυθορμητισμός και ο ενθουσιασμός είναι οι βασικοί πρωταγωνιστές της. Τιμούν την καταγωγή τους ως Αρκάδες «οι κακουραίοι» μέλη του συλλόγου «Αρτεμισιωτών Αττικής» και δηλώνουν περήφανοι γι αυτή, δείχνοντας το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουν και οι νεότεροι, συνειδητοποιώντας ότι πραγματική προσφορά θα είναι η διατήρηση της μνήμης των προγόνων μας, μέσα από την ενεργοποίηση της νεολαίας, έτσι κάνουν πίσω οι μεγαλύτεροι, για να είμαστε περήφανοι για τα παιδιά μας, που τα καμαρώνουμε και τα στηρίζουμε.

Τους παρευρισκόμενους καλωσόρισε με τον ξεχωριστό του τρόπο, ο πρόεδρος του Συλλόγου Γιάννης Σταματόπουλος, με τη σύντομη ομιλία του, που ακολούθησε.

Αγαπητοί συγχωριανοί, φίλες και φίλοι του Συλλόγου. Καλημέρα σας.

Εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου, σας καλωσορίζω και σας ευχαριστώ που τιμάτε, με την εδώ παρουσία σας, τη σημερινή κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας μας.

Η εκδήλωση αυτή πέρα του εθιμοτυπικού χαρακτήρα της, έχει και σαν σκοπό να ξαναβρεθούμε, "να πούμε δυό κουβέντες", όπως λέμε στο χωριό και να ανταλλάξουμε ευχές για το νέο χρόνο.

Το Δ.Σ. εύχεται σε όλους σας καλή και δημιουργική χρονιά, τόσο σε προσωπικό όσο και σε οικογενειακό επίπεδο.

Να έχετε πάντα υγεία προσωπική και οικογενειακή που τόσο έχουμε ανάγκη όλοι μας στη σημερινή εποχή.

Ο χρόνος που έφυγε ήταν χρόνος αβεβαιότητας, πικρίας και αγωνίας για το μέλλον.

Όμως δεν πρέπει να χάσουμε την πίστη μας για ένα καλύτερο αύριο για μας και κυρίως για τα παιδιά μας.

Εμείς οι Κακουραίοι έχουμε πολλούς λόγους να διατηρούμε ζωντανές τις ελπίδες και τις προσδοκίες

μας για την ανατολή καλύτερων ημερών και αυτό γιατί η Κακουραϊκή ψυχή έχει σμιλευτεί μέσα από αγώνες και αντιξοότητες για να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες της ζωής.

Ας μην ξεχνάμε ότι και στο παρελθόν το χωριό μας, στάθηκε όρθιο και περήφανο σε εποχές πιο δύσκολες από τις σημερινές.

Πιστεύω ότι αυτό θα γίνει και τώρα, αρκεί να εγκαταλείψουμε τον άκρατο ατομικισμό που μέχρι τώρα μας διακατέχει και να τον αντικαταστήσουμε με την αλληλεγγύη, στηρίζοντας τους έχοντες ανάγκη βοήθειας συνανθρώπους μας. Ευτυχώς η κοινωνία μας φαίνεται να αντιδρά θετικά στην κατεύθυνση αυτή.

Στη σημερινή μας γιορτή, θα ήταν το λιγότερο παράλειψή μας, να μην αναφερθούμε στους ξενιτεμένους Κακουραίους, που συμβάλλουν σημαντικά και αυτοί στη στήριξη του Συλλόγου μας, αλλά και στους μόνιμους κατοίκους του χωριού μας, που το κρατάνε ζωντανό.

Τους ευχαριστούμε και τους ευχόμαστε καλή χρονιά, υγεία και ευτυχία σε όλους και στον καθένα ξεχωριστά.

Και τώρα λίγα λόγια για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας για το χρόνο που πέρασε αλλά και τις δραστηριότητες που προσδοκά να πραγματοποιήσει στη φετινή χρονιά.

• Πρώτο μέλημα είναι η έκδοση της εφημερίδας μας, που αποτελεί τον συνδετικό κρίκο των απανταχού Κακουραίων.

Δυστυχώς και αυτή την κτύπησε η οικονομική κρίση, έτσι αναγκαστήκαμε να την κάνουμε τετρασέλιδη από οκτασέλιδη που ήταν.

Πιστεύουμε ότι σύντομα θα αυξήσουμε τις σελίδες της, όταν τα οικονομικά του Συλλόγου το επιτρέψουν.

Περιμένουμε από όλους σας και κυρίως από τους νέους μας, να πλασιώσουν την εφημερίδα, στέλνοντας άρθρα και θέματα Κακουραϊκού ενδιαφέροντος.

• Το καλοκαίρι, που πέρασε και μετά από πολύχρονη προσπάθεια, ολοκληρώσαμε τη διαμόρφωση του κήπου του ξενώνα και μια Αυγουστιάτικη βραδιά κάναμε τα εγκαίνια, δημιουργώντας μια ξεχωριστή μουσική βραδιά,

Ο ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του. Υπεύθυνη λειτουργίας του ξενώνα η κ. Δήμητρα Ρόκκα

Τηλ: 27960-61154 και 27960-61145.

Ο ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

Η συνδρομή της εφημερίδας

Για τη συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας μας είναι ανάγκη όλοι μας να δώσουμε τη συνδρομή μας. Την έχει απόλυτα ανάγκη αυτό τον καιρό.

Έτσι το Δ.Σ. με το φύλλο της εφημερίδας σας στέλνει και μια ταχυδρομική επιταγή.

Μπορείτε να πληρώσετε:

- Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα
 - στην Τρίπολη στον κ. Χρήστο Σταματόπουλο (Κινέζο) που θα τον βρείτε στο κατάστημά του στην οδό Εθνικής Αντιστάσεως 52 (πρώην ΙΒ)
- Όσοι έχουν πληρώσει τη συνδρομή τους να αγνοήσουν την επιταγή.**

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου

ΚΑΚΟΥΡΑΪΙΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Η ιδέα των συγχωριανών που ζουν στην Αυστραλία για ένα αντάμωμα όλων των απανταχού Κακουραίων προχωρά.

Έτσι, το καλοκαίρι του 1914, μαζί με το Συνέδριο της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας, θα γίνει το δικό μας ΑΝΤΑΜΩΜΑ.

Στα επόμενα φύλλα θα προσπαθήσουμε, όσο γίνεται πιο σύντομα, να το προσδιορίσουμε με ακρίβεια.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Εκδρομή του Συλλόγου

Ο Σύλλογός μας προγραμματίζει εκδρομή στα Ζαγοροχώρια 3 ημέρες (2 διανυκτερεύσεις) προς το τέλος Μαΐου 2013.

Κρατήσεις:

Στο χωριό: στη Δήμητρα Ρόκκα
Στην Αθήνα: στα μέλη του Δ.Σ.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Συνέχεια στην 4η σελ.

**Καρναβάλι 2013
στο Κακούρι**

Διαβάστε

- ➔ Κοινωνικά.....2
- ➔ Βρέθηκε η οικογένεια του παπα-Κακούρη ... σελ. 3
- ➔ Κακουραϊκές ατάκες..... 3
- ➔ Καρναβάλι 2013 στο Κακούρι 4

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

Γεννήσεις

► Ο Θεόδωρος Λαγούσης και η σύζυγός του Νίκη απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, κορίτσι.

Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσει και να την καμαρώσουν, όπως επιθυμούν.

Βαπτίσεις

Γάμοι

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Χωράφι 10 στρ. στο χωριό μας στη θέση Γωνιές.

Πληροφορίες
2752 300438

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία

Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ.: 210 8082042

Εκδότης - Δ/ντής:

Γιώργος Ρόκκας

Τηλ.: 210 2843 754

Ετήσιες Συνδρομές: 20€

Εξωτερικού: 40€

Συντακτική επιτροπή:

Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη Γωγώ

Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα

Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.

Ρόκκας Γιώργος Ηλ.

Μπρότση-Αλωνισιώτη Ειρήνη

....

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:

Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες

Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121

Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Ελένη Αγγελή Μπουρτσουκλή

Παραμονές Χριστουγέννων (17 Δεκεμβρίου 2012) έφυγε από τούτη τη ζωή, ξαφνικά, στη μακρινή Αυστραλία, η Ελένη Αγγελή Μπουρτσουκλή. Η Ελένη ήταν 2ο παιδί του μπαρμπα-Μήτσου και της Γιαννούλας Συμπόνη (Κουβαρντά).

Η Ελένη γεννήθηκε το 1938 στο χωριό, όπου μεγάλωσε και έζησε μέχρι το 1957, όταν έφυγε, όπως συνήθιζαν τότε πολλοί νέοι και νέες, για την Αυστραλία.

Εκεί την περίμενε ο αγαπημένος της αρραβωνιαστικός Αγγελής Γ.

Μπουρτσουκλής, ο οποίος είχε πάει εκεί λίγο νωρίτερα.

Ο Αγγελής και η Ελένη παντρεύτηκαν αμέσως και άρχισαν τη σκληρή πορεία της κοινής ζωής τους.

Δημιούργησαν πολυμελή οικογένεια με 5 παιδιά και πρόκοψαν, αποκτώντας καλή περιουσία.

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Θα μου επιτρέψετε, τώρα που έχασα την αγαπημένη μου γυναίκα, την Ελένη, το γένος Δ. Συμπόνη (Κουβαρντά) στη μνήμη της, να γράψω την κοινή ιστορία μας.

Ζητώ συγγνώμη που γράφω και προσωπικές μας στιγμές, αλλά γράφω όπως τα νιώθω μέσα στον πόνο μου, για το χαμό της.

Η Ελένη, τη συγχωριανή μας, που γεννήθηκε στις 25-1-1938 στο χωριό, γνωριστήκαμε το 1952, Μάρτη μήνα. Ήταν απόγευμα κι είχα πάει στο Γκορτσούλι να βοσκώ τα πρόβατα, γιατί ο Διονύσης ο αδερφός μου, έπρεπε να πάει στο χωριό. Την άλλη μέρα είχε δικαστήριο, για αγροζημιές, στο Λεβίδι.

Στο διπλανό χωράφι έβοσκε τα πρόβατα και η Ελένη με τον αδερφό της. Ήταν η πρώτη φορά που την έβλεπα. Μιλήσαμε για διάφορα πράγματα. Εμένα μου άρεσε πάρα πολύ.

Χωρίσαμε, εγώ πήγα τα πρόβατα στην Αμμουδέρα και η Ελένη στο περιβόλι της, που ήταν δίπλα.

Εγώ σε λίγες μέρες έφυγα για φαντάρος και γύρισα μετά από δύο χρόνια.

Αμέσως την συνάντησα πάλι και μιλήσαμε. Μετά από 2-3 συναντήσεις της πρό-

τεινα να γίνουμε φίλοι, με καλό σκοπό. Η Ελένη δέχτηκε κι έτσι βλεπόμασταν κρυφά, γιατί τα χρόνια εκείνα στο χωριό, δεν επιτρεπόταν να έχει φίλο η κοπέλα.

Της είπα ότι σχεδίαζα να φύγω για την Αυστραλία και της ζήτησα να έλθει κι αυτή. Δέχτηκε, γιατί έτσι ήταν πιο εύκολο να παντρευτούμε. Ο λόγος ήταν ότι δεν χρειαζόταν προίκα.

Την απόφασή μου να παντρευτώ, είπα στον πατέρα μου και του ζήτησα να πάμε στο σπίτι της να τη γυρέψουμε από τον πατέρα της.

Ετσι έγινα κι αρραβωνιαστήκαμε. Σε 2-3 βδομάδες εγώ έφυγα για την Αυστραλία κι έστειλα πρόσκληση της Ελένης. Ετσι ήρθε μετά από 1,5 χρόνο κι αυτή στην Αυστραλία, Φλεβάρη το 1957. Αμέσως παντρευτήκαμε. Έπειτα από 1 χρόνο ήρθε το πρώτο μας παιδί, η Παρασκευή, το όνομα της μάνας μου. Μετά ήρθε ο Γιώργος, το όνομα του πατέρα μου.

Τότε η Ελένη έκανε πρόσκληση κι ήρθαν στην Αυστραλία οι αδερφές της, πρώτα η Χριστίνα και μετά η Βάσιω, τις οποίες σύντομα παντρεύσαμε.

Μετά φέραμε τον αδερφό της το Γιώργο, ο οποίος έκανε πρόσκληση στους γονείς του και στα δύο αδέρφια του.

Εμεις μετά αποκτήσαμε την Ιωάννα, το

στον αγώνα αυτό η Ελένη έδωσε όλο της το είναι δουλεύοντας και στο παντοπωλείο που είχαν και κρατώντας το σπίτι, μεγαλώνοντας με τον καλύτερο τρόπο τα παιδιά της.

Δυστυχώς είχε την ατυχία να βιώσει το μεγαλύτερο πόνο που μπορεί να βιώσει γονιός. Έχασαν το στερνοπαίδι τους, τον Παναγιώτη, σε ηλικία 28 ετών από δυστύχημα. Πόνο, που δεν μπόρεσε, μέχρι το χαμό της, να ξεπεράσει.

Η Ελένη εκτός από εξαιρετική σύζυγος, μητέρα, γιαγιά ήταν πολύ δεμένη με τα αδέρφια της και τους συγγενείς.

Ήταν κοινωνική, πολύ αγαπητή, διακρίνονταν για τα αισθήματα αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας προς τους συνανθρώπους της. Πάντα πρόθυμη να συμπαρασταθεί σε όποιον χρειαζόταν βοήθεια.

Γι' αυτό στο στερνό κατεύοδιο, ήταν παρόντες πάρα πολλοί. Γι' αυτό και το κενό που άφησε στην οικογένειά της, στον Αγγελή, τα παιδιά, τα εγγόνια της, τ' αδέρφια της, στην ελληνική και κακουρέικη παροικία της Αυστραλίας ήταν μεγάλο.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου και η εφημερίδα μας συλλυπείται θερμά τον Αγγελή, τα παιδιά, τα αδέρφια της.

όνομα της πεθεράς μου (Γιαννούλα), την Δήμητρα και τέλος ήρθε το πέμπτο παιδί μας ο Παναγιώτης, Peter.

Με την Ελένη δουλέψαμε σκληρά, σε μαγαζιά που είχαμε. Τέλος κάναμε μια μαρκέτα, ένα παντοπωλείο, το οποίο κρατήσαμε 35 χρόνια και κάναμε καλές δουλειές.

Δυστυχώς όμως χάσαμε το στερνοπαίδι μας, τον Peter, σε δυστύχημα, σε ηλικία 28 χρονών.

Κλείσαμε το μαγαζί. Η Ελένη δεν ξέπερασε ποτέ, μέχρι που έφυγε, το χαμό του Παναγιώτη μας.

Με την Ελένη περάσαμε όλη μας τη ζωή αγαπημένοι. Ήταν μια ευχάριστη κυρία, μια γυναίκα που όσοι την γνώρισαν, την αγαπούσαν.

Την ημέρα της κηδείας της είχαμε πάρα πολύ κόσμο κι όλοι ήταν με μάτια βουρκωμένα.

Συγγνώμη γιατί σας κούρασα.

Σας ευχαριστούμε όλους τους Κακουραϊούς ο Αγγελής κι η Ελένη, που δεν μπορεί να σας μιλήσει. Το κάνω εγώ για την Ελένη που ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΩ ΠΟΤΕ!!!

Γεια σας.
Με αγάπη

Αγγελής Γ. Μπουρτσουκλής

Γιώργος Δ. Γκόνος

Στις 20-1-2013, στην Αθήνα, ύστερα από ολιγοήμερη ασθένεια πέθανε ο Γιώργος Δήμου Γκόνος, σε ηλικία 87 ετών.

Γεννήθηκε το 1926 στο χωριό. Ήταν το πρώτο παιδί του Δήμου και της Ολυμπιάδας Γκόνου (το γένος Βλάχου).

Μετά το πόλεμο, το 1945, η οικογένεια Δήμου Γκόνου μετακόμισε στην Τρίπολη κι ασχολήθηκε με τη μαναβική. Ο Γιώργος διατηρούσε μέχρι το 1976, ένα από τα καλύτερα μανάβικα της Τρίπολης. Τη χρονιά αυτή μετακόμισε στην Αθήνα, στο Περιστερί, όπου δούλεψε σε μανάβικο μέχρι

το 1992, οπότε συνταξιοδοτήθηκε.

Παντρεύτηκε τη Δήμητρα Καμπέλου, από το Λεβίδι. Μαζί απέκτησαν τρεις κόρες, την Ολυμπία, την Παναγιώτα και την Ελένη τις οποίες μόρφωσαν (Νομική, Λογιστικά, Πληροφορική αντίστοιχα) και αποκατέστησαν. Από τις κόρες απέκτησαν πέντε εγγόνια.

Ο Γιώργος ήταν πολύ καλός οικογενειαρχής, άνθρωπος καλός, ήσυχος αλλά και δραστήριος, δημιουργικός. Μετά την συνταξιοδότησή του έμενε στο εξοχικό του στην Κόρινθο, όπου συνέχεια ασχολείτο

με δέντρα και φυτά. Τον άρεσε η δημιουργία, η δράση.

Αιώνια η μνήμη του!

Το Δ.Σ. του

Συλλόγου και η

εφημερίδα μας

συλλυπείται τη γυναίκα του, τις κόρες του

με τις οικογενειές τους και τους εύχεται

να είναι καλά να τον θυμούνται.

Δημήτρης Λαγούσης

Ο Δημήτριος Λαγούσης του Θεόδωρου και της Πηνελόπης, γεννηθείς στις 11-12-1930, έφυγε αιφνίδια από κοντά μας σε ηλικία 83 ετών, στις 7-1-2013.

Ο "Τζίμης", όπως όλοι τον αποκαλούσαν, ήταν ένας από τους πολλούς νέους που την δεκαετία του '50 έφυγε μετανάστης στην Αμερική προς αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης, μιας καλύτερης ζωής.

Τότε, σε ηλικία μόλις 18 ετών και μόλις είχε αποφοιτήσει από το Γυμνάσιο, πήρε την μεγάλη απόφαση να ζήσει στην Ξενιτιά, συγκεκριμένα στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνιας των Η.Π.Α., έχοντας ήδη βιώσει ως παιδί τα δεινά του πολέμου του '40. Με την βοήθεια συγγενών εγκαταστάθηκε εκεί προσπαθώντας να επιβιώσει αλλά και να στηρίξει την οικογένεια που είχε αφήσει πίσω του, η οποία έδινε εξίσου τον δικό της αγώνα επιβίωσης μέσω της αγροτικής καλλιέργειας.

Ξεκίνησε να εργάζεται, όπως πολλοί άλλοι, σε εστιατόρια. Μερικά χρόνια αργότερα, πήρε μαζί του και τις δυο αδερφές του, την Πίτσα και την Γεωργία μέχρις ότου κατάφερε με την επιμονή και την εργατικότητα του να αποκτήσει μια δική του μικρή επιχείρηση εστίασης. Παντρεύτηκε την Σοφία και απέκτησε δυο παιδιά, τον Θεόδωρο και την Πηνελόπη.

Η νοσταλγία, ωστόσο, της πατρίδας, του χωριού και των δικών του ανθρώπων που έμειναν πίσω ήταν κάτι που τον βασάνιζε από την πρώτη στιγμή μέχρι και την τελευταία. Έχοντας αφήσει

πίσω τους γονείς, Θεόδωρο και Πηνελόπη, τον πολυαγαπημένο του αδερφό Κωνσταντίνο και αργότερα τα ανίψια του και πολλούς άλλους, πάλευε για τον εαυτό του αλλά κι εκείνους. Η μεγάλη απόσταση αλλά και οι υποχρεώσεις τον κράτησαν αρκετά χρόνια μακριά από τις "ρίζες" του, με μοναδικό μέσο επικοινωνίας το τηλέφωνο. Πάντοτε θυμόταν τους δικούς του, πάντα ρώταγε και ήθελε να μαθαίνει τα νέα του χωριού μας και των συγχωριανών του, όπως πάντα φρόντιζε να βοηθά όπως μπορούσε όλα τα μέλη της οικογένειάς του και στάθηκε άξιος και ως αδερφός προικίζοντας μάλιστα, όπως τότε συνηθιζόταν, τις αδερφές του, αλλά και στην συνέχεια άπαντες με τον τρόπο του, γιατί τέτοιος άνθρωπος ήταν... πάντα να βοηθάει... πάντα να δίνει...

Τελευταία φορά που κατάφερε να έρθει στην Ελλάδα και στον αγαπημένο του τόπο, το Κακούρι, ήταν το 1995 και συγκεκριμένα εξ' αφορμής του μνημόσυνου του πατέρα του. Δυστυχώς, έζησε από μακριά τον πόνο του χαμού των αγαπημένων του, αρχικά των γονέων και κατόπιν του μονακριβου αδερφού του και ειδικά αυτό του στοίχισε πολύ...

Ο "Τζίμης" θα μείνει πάντα στην καρδιά και στο μυαλό μας ως γνήσιος Αρκάς, ως γνήσιος Κακουραϊός, ως άξιος οικογενειαρχής, πατέρας, θεός, παππούς και φίλος.

Δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ, όπως ποτέ δεν μας ξέχασε κι εκείνος όσο μακριά κι αν ήταν... όσο μακριά κι αν είναι τώρα...

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει...

Κακουραϊκές ατάκες

Γράφει ο Ι. Δ. Σταματόπουλος

Καφέ - Μπαρ “Ο Τζίμης”

Η ατάκα του φύλλου αυτού έχει ως πρωταγωνιστή τον Μήτσο Δάμη, τον επονομαζόμενο Καραφωτιά ή Σκασίλα.

Το καφέ - μπαρ “ο Τζίμης” το είχε στήσει στον Αι-Γιώργη, κομβική θέση για το χωριό μας. Ο Μήτσος Δάμης, ο Καραφωτιάς ή Σκασίλας, όπως τον έλεγαν οι Κακουραίοι, άνθρωπος με λίγα λόγια και σπινθηροβόλο πνεύμα.

Σήμερα, δυστυχώς το μικρό ακίνητο, που ήταν ένα δωμάτιο στο ισόγειο και ένα στο πάνω μέρος, κτισμένο με πλήθρες, έχει μισογκρεμιστεί, κρίμα.

Το ισόγειο είχε κάνει μπαρ με το όνομα “Μπαρ ο Τζίμης” ο Καραφωτιάς για τους ρομαντικούς κυριώς νέους της δεκαετίας του 1950 που συνήθιζαν να κάνουν τις απογευματινές βόλτες τους κυρίως το καλοκαίρι. Αυτή η κίνηση αν δεν ήταν μπροστά για την εποχή της!!!

Το μπαρ διέθετε ούζο με στραγάλια και κρασί με κανένα μεζέ τα Σαββατοκύριακα, άντε και καμιά γκαζόζα σε πάγο.

Τις καθημερινές ήταν το στέκι του Καραφωτιά που καθόταν στην είσοδο του μπαρ σε μια καρέκλα αλλά τα πόδια του τα είχε σε μια δεύτερη και κάπνιζε. Ήταν μανιώδης καπνιστής, διαθέτοντας για την εποχή εκείνη, τσακμάκι με φυτίλι και όλα... τα σέα.

Η θέση του μπαρ ήταν πέρασμα για όλους τους Κακουραϊούς που πήγαιναν στον κάμπο ή στην Καρύταινα για τα μαντριά τους, ήταν δε η αρχή της παλιάς δεντροστοιχίας που άρχιζε από τον Αι-Γιώργη και τελειώνει στη βρύση και είχε πλατάνια και λεύκες.

Σήμερα τα δένδρα στο τμήμα αυτό έχουν αραιώσει και νομίζω ότι είναι καιρός να του δώσουμε την παλιά του μορφή, ώστε να δένει με τη νέα δενδροστοιχία, έργο του αείμνηστου Γιώργου Παναγιώταρου, που δίνει μια όμορφη αίσθηση σε κάθε επισκέπτη κατά την είσοδο στο χωριό μας.

Όπως ήταν φυσικό όλοι όσοι πέραναν από τον Αι-Γιώργη και ήταν πολλοί, έβλεπαν τον Καραφωτιά αραγμένο να απολαμβάνει το κάπνισμα και τον χαιρετούσαν με την φράση: “Γεια σου Μήτσο” και αυτός αντιχαιρετούσε, σηκώνοντας το πόδι του. Που να βρει άκρη με τόσες χαιρετούρες.

Άλλες εποχές, άλλοι άνθρωποι.

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ από 28/1 /2013 στο Μορφωτικό και Εξωραϊστικό Σύλλογο Αρτεμισίου

Στις 27 Ιανουαρίου έγιναν οι εκλογές του Συλλόγου στην Αίθουσα του Συλλόγου στο χωριό. Η ανταπόκριση των μελών ήταν μεγάλη. Ψήφισαν 77 μέλη. Έγκυρα ψηφοδέλτια 77. Ως μέλη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου ανεδείχθησαν: Κέζα Ελένη, Γκόνος Θεόδωρος, Αντωνοπούλου Δήμητρα, Φωτοπούλου- Αναστασιάδη Μαγδαληνή, Μανέλης Κώστας, Ζιωτόπουλος Χαράλαμπος, Βλάχος Γεώργιος, Σπηλιοπούλου – Ψαρρά Ασημίνα, Σίμος Γεώργιος του Βασιλείου. Σε συνεδρίαση του το νέο Διοικητικό Συμβούλιο εξέλεξε ομόφωνα: Κέζα Ελένη ΠΡΟΕΔΡΟ, Αντωνοπούλου Δήμητρα ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟ, Σπηλιοπούλου Ασημίνα ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ, Γκόνος Θεόδωρο ΤΑΜΙΑ, και ως μέλη Φωτοπούλου Μαγδαληνή, Μανέλη Κώστα, Ζιωτόπουλο Χαράλαμπο, Βλάχο Γεώργιο του Επαμ., Σίμο Γεώργιο του Βασ.

Ως μέλη της Εξελεκτικής Επιτροπής εκλέχθηκαν: Κολιόπουλος Παναγιώτης του Δημητρίου, Λαγούσης Βασίλειος, Συμπρούκος Γεώργιος.

Συνδρομές

Σταματόπουλος Ιωάννης του Δ.	40€	Κουσιούκη-Τουρλούκη Πίτσα.....	50€
Ρόκκα Γεωργιοπούλου Ιωάννα	40€	Δάμη-Ζαρόκωστα Ελένη.....	50€
Μπρότση-Αλωνιστιώτη Ειρήνη	40€	Σταθούλη-Μοσχάκη Αγγελική	50€
Σταματόπουλος Ανδρέας του Ιωάν.....	40€	Δούρος Ι. Νίκος.....	20€
Ρόκκας Γεώργιος	40€	Ηλιόπουλος Γ. Αλέκος	50€
Σπυροπούλου Εφη	40€	Ρόκκα-Στάικου Μ. Χρυσούλα.....	20 €
Γκόνος Ιωάννης του Φωτ.	40€	Παπανικολάου -Σιέμου Α. Βασιλική.....	35€
Ψαρράς Παναγιώτης	50€	Βλάχου-Ρωμού Δημήτρα	20€
Χρόνη Κατερίνα	20€	Σταματόπουλος Ι. Αλέκος.....	80€
Σίμου Θεοδώρα	20€	Δάμη-Νάστου Ελένη	40 €
Γαρμπή Αναστασία.....	60€	Κοτσιάνη Ντίνα	15€
Παναγοπούλου Πελαγία.....	50€	Ψαρράς Χρήστος	7€
Ψαρράς Χρήστος	30€	Οψιμούλη-Δελαγραμμάτικα Ελένη	5€
Ψαρράς Σωτήρος.....	50€	Παναγοπούλου Πελαγία	10€
Κυπραίος Δήμος	100 Δολ. USA	Δούρος Ι. Φωτεινή	20€
Καζάκος Μιχάλης.....	35€	Σχίζας Η. Σωτήριος.....	30€
Παπαγεωργίου Γεωργία		Σταματόπουλος Θ. Βαγγέλης	20€
(κόρη Διαμάντως Δάμη).....	100€	Μπασιώτη Α. Θεοδώρα	50€
Χρόνη Αθηνά.....	150€	Σταματοπούλου-Κωνσταντινοπούλου	
Λυκουρέτζου Ελένη	10€	Δήμητρα	30€
Τσαγκαλάκη-Σπυρούνη Ελένη.....	30€	Φωτοπούλου Καλλιρρόη	20€
Παπαγεωργίου Πέτρος.....	100 δολ.	Γκόνος Φ. Ιωάννης	50€
Παπαγεωργίου Ουρανία.....	20€		
Δούρου Ηλέκτρα.....	20€		
Παπαγεωργίου Γεωργία του Κ.	50€		
Ψαρράς Ιωάννης (Τούτουνας).....	50€		
Κοτίτσας Νικόλαος	50€		
Κέζας Κώστας	20€		
Μπασιώτης Κώστας	15€		
Σιοροβίγκα-Αλεξέλη Ευανθία	30€		
Χελιώτη Γεωργία.....	20€		
Ρόκκα Μαργαρίτα	20€		
Παναγιώταρου Γεωργία του Γεωργ.	50€		
Παναγιώταρος Θανάσης	30 €		
Λαγούση Μαρίτα	20€		
Γιαννιώση Φωτούλα του Ιωάν.	50€		
Δάμη Κατερίνα	20€		
Ρόκκας Θεόδωρος του Χρηστ.	30€		

Στη μνήμη

Λαγούση Δημητρίου του Θεοδ. (Αμερική)
α) Θεοδώροπούλου Σπύρος
& Κωστούλα..... 100 δολ. USA
β) Κυπραίος Δήμος

Γκόνου Γεωργίου
Οικογένεια Χρήστου Ψαρρά
πρόσφερε το ποσόν των

• **Μπουρτσουκλή-Συμπόνη Ελένη**
(Αυστραλία)
Ο σύζυγός της Αγγελής Μπουρτσουκλής
πρόσφερε το ποσόν των 200 δολ. Αυστραλίας.

Οικογένεια Κακούρη

Ο θρύλος του παπα-Κακούρη, που διέκοψε τη θεία λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στο χωριό μας στα χρόνια της Τουρκοκρατίας (1827) όταν Τούρκοι έκαναν γιουρούσι στην εκκλησία σε ώρα λειτουργίας, έγινε πραγματική ιστορία, στο τέλος του χρόνου που πέρασε.

Ο παπα-Κώστας Κακούρης μαζί με άλλους Κακουραϊούς μετά το επεισόδιο στον Άγιο Νικόλαο μετανάστευσε στην περιοχή της Ηλείας και έκτοτε τα ίχνη της οικογένειας χάθηκαν και ο παπα-Κακούρης έγινε θρύλος για το χωριό μας.

Η οικογένεια Κακούρη όχι μόνο θρέθηκε, μένουν οι απόγονοί του στην Αθήνα, αλλά ο απόγονος της οικογένειας Χρήστος Κακούρης, που έφυγε από τη ζωή στο τέλος του 2012, άφησε μια ανέκδοτη ιστορία για την οικογένειά του, που είναι ταυτόχρονα και η ιστορία του χωριού μας.

Η κόρη του Χρήστου Κακούρη κ. Έλλη Κακούρη επιμελείται την ιστορία αυτή, για να την παρουσιάσουμε ολόκληρη σε επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Μαζί με την ιστορία του χωριού μας ο Χρήστος Κακούρης έχει αφήσει και ανέκδοτες ιστορίες της οικογένειας Κακούρη, που εγκαταστάθηκε στον Ρώμηση Ηλείας, σημερινό Αμπελώνα. Μια τέτοια ιστορία μας έστειλε η σύζυγός του Ασπασία, την οποία σας παραθέτουμε:

Ο Απόστολος κλέβει την Αθηνιά

Ο Απόστολος Ν. Κακούρης, 7ο παιδί του παπα-Νικόλα, ήταν ζωηρός και ο μοναδικός Κακούρης που ήταν κοντός και άσχημος, «βλοσυροκομμένος», «ψιχαλισμένος δρόμος». Αγάπησε στου Ρώμηση την ομορφότερη κοπέλα του χωριού, την Αθηνιά Στεφανοπούλου, «λουκούμω και ασπρούδω», ο αδελφός της οποίας εναντιώθηκε στην πρόταση γάμου. «Θα την πάρω, στραβέ» του είπε ο Απόστολος και σχεδίασε απαγωγή. Προσκάλεσε τους Μπαλασκούς απ' το Μουζάκι, μαζί με «φευγόδικους, ολόκληρο ασκέρι», να τον βοηθήσουν και το σούρουπο παραφύλαξαν στο πηγάδι. Μόλις η Αθηνιά γύρισε κουρασμένη απ' το χωράφι, μια «βαλτή» χωριανή της «γύρευσε» νερό. Έτσι η Αθηνιά έσπευσε στο Μαρνερέικο πηγάδι να της φέρι «με το σούγλο» φρέσκο. «Εγώ είμαι», την άρπαξε ο Απόστολος με το Θανάση Μπαλάσκα, που «την καβαλήκεψε» βίαια στο άλογο. «Αδελφέ μου», πρόλαβε «να σκούξη» η Αθηνιά στον αδελφό της που περνούσε τυχαία. Έγινε συμπλοκή κατά την οποία ο Απόστολος έσπασε το χέρι του αδελφού της Αθηνιάς. Η απαγωγή ήταν καλά οργανωμένη και μετά τις διανυκτερεύσεις στον Πλάτανο και στο Μουζάκι, οι απαγωγείς έφθασαν στο Καλέντζι Αχαΐας όπου εγκατέστησαν την Αθηνιά «υπό φρούρηση» για τρεις ολόκληρους μήνες. Όλο αυτό τον καιρό ο Απόστολος σεβάστηκε την Αθηνιά και αφού ήθελε κι εκείνη να τον

παντρευτεί, έγινε τελικά ο γάμος «με τους σαράντα παπάδες». Γιατί κανένας παπάς δε δεχόταν να τελέσει το μυστήριο χωρίς άδεια, γιατί «φοβόσαντε το Δεσπότη». Ανέλαβαν λοιπόν και πάλι οι Μπαλασκέοι και μάζεψαν μ' ένα φορτηγό όλους τους παπάδες από τα χωριά της περιοχής «για να μη μπορεί ο Δεσπότης να ξυρίσει κανένανε». Μετά το γάμο το ζευγάρι γύρισε στον Πύργο με αμάξι και στάθηκαν στη πόρτα της Εισαγγελίας «να θηλυκώσουν οι δυο πόρτες» για το φόβο του αδελφού της νύφης. Η Αθηνιά δήλωσε επίσημα την κατάφασή της και η κατηγορία της απαγωγής «έπεσε». Ο Απόστολος όμως καταδικάστηκε και «έκανε δυο μήνους φυλακή» γιατί είχε χτυπήσει τον αδελφό της Αθηνιάς. Εκείνη πέρασε τους δυο μήνες στου Ρώμηση κάτω από στενή επιτήρηση γυναικών, έμπιστων του άντρα της, για «να μη της βάλουν λόγια οι χωριανές». Το ζευγάρι έζησε «ωραία και χαριτωμένα» στο πατρικό σπίτι κι έκανα πολλά παιδιά. Ο Απόστολος σκοτώθηκε όταν αναποδογύρισε το κάρο και τον «πλάκωσε το φουσκί», οπότε τον βρήκε η γειτονίσσα η Μαγδάλα και «φώναξε τις αργατίες».

Ο Σύλλογός μας καλωσορίζει με αγάπη την ιστορική οικογένεια Κακούρη στη μεγάλη οικογένεια του χωριού μας.

Καλώς ήλθατε!

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΜΟΝΑΞΙΑ

Είναι βραδάκι και κοντεύει να σουρωπώσει. Ο λιγοστός και αδύναμος ήλιος έχει φύγει, πριν πολλή ώρα και η θεία Κατερίνα δεν λέει να το κουνήσει από τη θέση της.

Με εμφανή τα σημάδια του χρόνου, κάθεται μαζεμένη σ' ένα σκαμνάκι, έξω απ' την εξώπορτα. Φαίνεται σαν να μην είναι διατεθειμένη να μπει στο σπίτι. Περιμένει κάποιον ή είναι άρρωστη;

Οι απορίες μου λύθηκαν, όταν άρχισε να μου μιλάει. Δεν θέλω να μπω μέσα παιδί μου, γιατί εκεί είναι μια επισκέπτρια που δεν αγαπώ. ΜΟΝΑΞΙΑ τη λένε και αλλιώς ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ.

Απ' τον καιρό που έφυγε ο γέρος μου, ήρθε και θρονιάστηκε εδώ και δεν λέει να φύγει. Είναι τόσο παγερή και τόσο εχθρική, που δεν σου δίνει καμιά σημασία.

Με βουρκωμένα μάτια και σφιγμένα χείλη, κουνάει αργά το κεφάλι και λέει με σιγανή φωνή: «Είναι φριχτό να μην έχεις κανέναν να σου χτυπήσει την πόρτα. Λες και δεν υπάρχει κόσμος γύρω σου. Λες και είσαι πεθαμένη. Γι' αυτό βγαίνω και κάθομαι στην εξώπορτα, μήπως περάσει κανένας και ανταλλάξω δυο κουβέντες. Αλλά δυστυχώς σπάνια περνάει κάποιος, που έχει και όρεξη να σου μιλήσει.»

Είναι έτοιμη να βάλει το μπρίκι στη φωτιά για καφέ, ενώ το χέρι της τρέμει. Είναι κακό να μην σε θυμούνται.

Κάθομαι και σκέφτομαι πολλές ώρες! Είναι κι η τηλεόραση που με στενοχωρεί. Αυτή εξαφάνισε τη ρούγα και τώρα μιλάει όλο για την οικονομική κρίση, λες και 'γώ ξέχασα τη φτώχεια της Κατοχής. Ακόμη θυμάμαι κάποιες κυρίες που έρχονταν απ' τις πόλεις και ήταν αναγκασμένες ν' αποχωριστούν τ' αναρχικά τους και τα χρυσάφικά τους, πουλώντας τα για ένα κομμάτι ψωμί.

Συμμερίζομαι τη φτώχεια τους, γιατί δεν έχω ξεχάσει τη δική μου. Όμως, δεν περίμενα να την ξαναζήσω και κυρίως τα νέα παιδιά.

Ακούω ότι ξενιτεύονται και τώρα κάποιοι άνθρωποι. Και όμως, δεν έχουν στεγνώσει τα δικά μου δάκρυα και των άλλων μανάδων, όταν ξενιτεύονταν τα δικά μας παιδιά. Λες και ήταν χθες που τα αποχωριζόμασταν. Γι' αυτό είμαι μόνη μου παιδί μου και κάνω παρέα με τη μοναξιά, δηλαδή με τον εαυτό μου.

Είναι σκληρό και απάνθρωπο να ζει κανείς μόνος. Να μην υπάρχει ένας άνθρωπος να μιλήσεις, για να φεύγουν οι άχαρες σκέψεις, που θρονιάζονται στο μυαλό σου.

Πρώτη φορά βρέθηκα σε αδυναμία ν' απαντήσω σ' αυτή τη γυναίκα. Να της πω δυο λόγια για να την παρηγορήσω.

Φταις και σύ, όμως, θεία Κατερίνα γι' αυτό που σου συμβαίνει. Μην κλείνεσαι μέσα. Σήκω και βγες έξω. Άπλωσε το χέρι σου και θα βρεις πολλά απλωμένα χέρια, που περιμένουν το δικό σου. Πήγαινε να τ' ανταμώνεις. Πες αυτό που νιώθεις. Η χαρά, όταν την μοιράζεσαι, γίνεται διπλή και η λύπη μισή. Θ' ακούσεις και θα σ' ακούσουν. Μόνο έτσι θα διώξεις την επισκέπτριά σου, που τη λένε ΜΟΝΑΞΙΑ και θα φωτιστεί το σκοτεινό πρόσωπό σου.

Μην απελπίζεσαι θεία Κατερίνα! Δεν είσαι μόνη. Η μισή Ελλάδα βρίσκεται στην ίδια κατάσταση μ' εσένα. Χρειάζεται να προσπαθήσεις. Εσύ που έχεις περάσει τόσα, πρέπει να βοηθήσεις και τους πιο νέους να βρουν τη δύναμη ν' αντιμετωπίσουν τα καινούρια τους προβλήματα και να ελπίζουν σ' ένα καλύτερο αύριο.

Ελένη Β. Δάμη - Ζαρόκωστα

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ 2013 ΣΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Όπως αποδείχθηκε και φέτος το χωριό μας, το ΚΑΚΟΥΡΙ, τις μέρες των Αποκριών είναι ταυτισμένο με το Καρναβάλι, με το πραγματικό όμως Καρναβάλι που εκφράζει το πνεύμα των Αποκριών, δηλαδή της σάτιρας, της αποδόμησης, του πειράγματος, της ελεύθερης έκφρασης, της διακωμωδίας αλλά και της δημιουργικής φαντασίας και που έχει στόχο το «μυστικό», τις κρυφές σκέψεις, επιθυμίες της κοινωνίας και του ατόμου να τις φανερώσει και να τις εκφράσει. Να απελευθερώσει όλη την εσωτερική ενέργεια που έχει συσσωρευτεί και μπλοκαρισθεί όλη τη χρονιά σε στερεότυπα και κοινωνικές φόρμες. Και το πραγματικό Καρναβάλι απελευθερώνει ενέργεια και φέρνει ισορροπία και αρμονία σε ένα καλύτερο επίπεδο. Και το Καρναβάλι είναι αναγκαίο για τον Άνθρωπο και για την Κοινωνία.

Για να μπορέσει να γίνει ένα Καρναβάλι απαιτούνται να υπάρχουν κάποιες βασικές προϋποθέσεις, όπως:

- **Να υπάρχει ισχυρό αίσθημα ενότητας, φιλίας και αλληλοσυσχέτισης μεταξύ των πολιτών.**
- **Να υπάρχει αίσθηση έκφρασης και ανοχή του χιούμορ, του φιλικού πειράγματος μεταξύ των πολιτών.**
- **Να υπάρχει πνεύμα ελευθερίας, δημιουργικής και κριτικής ανυπακοής, πνεύμα εσωτερικής ανεξαρτησίας.**
- **Να υπάρχει διάθεση και δεξιότητες ομαδικής δημιουργίας.**
- **Να υπάρχει ο καλός εννοούμενος εγωισμός ως ομάδα, για διάκριση, για δημιουργία, για επιτυχία.**

Προϋποθέσεις που βέβαια εκπληρώνει στο ακέραιο το χωριό μας και οι κάτοικοί του. Να λοιπόν γιατί το Καρναβάλι στο χωριό μας έχει επιτυχία.

Φέτος η οργάνωση του ξεκίνησε επίσημα από τις 27 Ιανουαρίου, στην εκλογολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας. Ανεπίσημα βέβαια πολύ νωρίτερα. Ο Γεωργικός Συναιτερισμός μας παραχώρησε τις αποθήκες του (κάτω από την αίθουσα του Συλλόγου) ώστε να γίνει η προετοιμασία των αρμάτων. Σε αυτό το σημείο θέλουμε να εκφράσουμε τις πιο θερμές μας ευχαριστίες στον Πρόεδρό του κ. Γεώργιο Καρατζά καθώς και σε όλα τα μέλη του για την συμπαράσταση και την ενεργητική συμμετοχή τους σε όλη αυτή την προσπάθεια. Για περισσότερο από ένα μήνα ο χώρος του συναιτερισμού και της αίθουσας είχε μετατραπεί σε ένα πραγματικό εργαστήριο, ήταν το κέντρο της «ψυχής» του χωριού, κάτω βέβαια από τους ήχους της παραδοσιακής μουσικής που έπαιζε από τα μεγάφωνα του Συλλόγου. Πολλή δουλειά, πολλή προσπάθεια, πολλές ώρες αφιερώθηκαν και όπως λέει και ένας συγχωριανός μας και πολλή ένταση. Και υπήρχε δημιουργική ένταση γιατί είμαστε ελεύθερα σκεπτόμενοι, ανεξάρτητοι και με ικανότητες που ο κάθε ένας το αντιμετώπιζε το εμφανιζόμενο πρόβλημα με το δικό του σκεπτικό, όμως με πίστη ότι αυτό οδηγούσε σε καλύτερο αποτέλεσμα και όχι ως πράξη αντίδρασης. Για αυτό λέμε ότι υπήρχε δημιουργική ένταση, ένταση της στιγμής και μέχρι εκεί. Πολύς κόσμος συμμετείχε στην προετοιμασία. Όλοι έζησαν εμπειρίες μοναδικές. Είναι πολύ σημαντικό και συνάμα συγκινητικό να βλέπεις ανθρώπους να συνεργάζονται με ένα πολύ δημιουργικό τρόπο και να κατασκευάζουν καινούργιο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟ. Να γίνεσαι για λίγο παρατηρητής και να βλέπεις τον Γιάννη, τον Λάμπη, τον Βασίλη, τον Αλέκο, τον Γιώργο να συνεργάζονται και να κατασκευάζουν μια **Γυναικία – Καρνάβαλο** ύψους 4.5 μέτρα και μέγιστο πλάτους 3.5 μέτρα.

Να βλέπεις την Ελένη, την Δήμητρα, την Μάγδα, την Μίνα να έχουν μετατρέψει την αίθουσα σε κέντρο ραπτικής

και να ράβουν τα γιγαντιαία και πολύ ωραία φορέματα για τον Καρνάβαλο. Τη Μάγδα να φτιάχνει περισσότερες από 500 δίπλες που μοιράστηκαν στον κόσμο. Η «γεύση» όλων αυτών των αισθημάτων συνεργασίας και δημιουργίας με περιτύλιγμα το χιούμορ είναι μοναδική.

Όλη η νεολαία του χωριού μας είχε εμπλακεί και βοηθούσε εθελοντικά και με ευχαρίστηση. Είναι τα νέα αυτά παιδιά που πολύ σύντομα θα γίνουν οι συντονιστές και δημιουργοί του Καρναβαλιού και που με αυτό τον τρόπο θα διατηρηθεί και βελτιωθεί αυτός ο σημαντικός θεσμός που μας άφησαν οι πρόγονοί μας.

Πολλά γκρουπ – άρματα παρέλασαν με διάφορα θέματα:

- **Καρνάβαλος με τη συνοδεία του**
- **Ο παραδοσιακός Γάμος**
- **Οι θλάχοι με τα ενδιαφέροντά τους**
- **ΜΜΕ και καναλάρχες**
- **Κακουροδικείο**
- **Καφενείο η «Ελλάς» (γκρουπ από του Κάψια)**
- **Σειρήνες με καμήλα (γκρουπ από τη Νεσπάνη)**
- **Ο επιτάφιος του Γιώργου**
- **Η συνομωσία των πυρήνων της πουσιτιάς**
- **Το ΚΑΠΗ (γκρουπ από το Πικέρνι)**
- **Βαρελόφρονοι**
- **Αρκούδες – γύφτοι**
- **Φυλακές κορυδαλλού – VIP πτέρυγα**
- **Χορηγός οίκος ανοχής «ΣΟΥΛΑ»**
- **Ταχυδακτυλουργός - Μάγος**

Η επιτυχία ήταν πολύ μεγάλη. Φέτος παρότι την κρίση και γενικότερα τη συγκυρία που δεν ήταν πολύ ευνοϊκή διοργανώθηκε ένα από τα καλύτερα καρναβάλια του χωριού μας. Με τα πενιχρά μέσα αλλά γεμάτοι ενέργεια και με αστείρευτο κέφι το αποτέλεσμα ήταν εντυπωσιακό. Είναι τέτοιο που για πολλές ημέρες αποτελεί θέμα συζήτησης αλλά και μέτρο σύγκρισης με άλλα καρναβάλια της περιοχής. Το χωριό μας προβάλλεται με θετικό τρόπο, αναδεικνύεται η ζωντάνια, η δημιουργικότητα και η φαντασία των κατοίκων του.

Και φέτος στο καρναβάλι συμμετείχε πολύς κόσμος. Τα άρματα κατά γενική ομολογία πολύ καλύτερα από πέρυσι. Ντυμένα ομοιόμορφα οι πλατφόρμες και τα τρακτέρ, με καλλιγράφα χρωματιστά γράμματα τα εύστοχα συνθήματά τους και με προσεγμένη σκηνοθεσία τα έξυπνα σατιρικά σκέτς. Και το φετινό καρναβάλι ήταν ένα επίπεδο πάνω από όλα τα άλλα.

Οι θεατές πάρα πολλοί παρότι ο καιρός μέχρι την τελευταία στιγμή δεν ήταν ευνοϊκός. Ευχαριστούμε θερμά τον **Ανδρέα Ι. Σταματοπούλο** που σχεδίασε, υλοποίησε και παραχώρησε δωρεάν δύο μεγάλα διαφημιστικά πανώ τα οποία τοποθετήθηκαν σε καίρια σημεία των κεντρικών δρόμων. Παρευρέθησαν πολλοί επίσημοι οι οποίοι ενθουσιάστηκαν με το όλο θέαμα, όπως ο Δήμαρχος Τρίτολης **Συμριώτης Ιωάννης**, ο επικεφαλής της Δημοτικής αντιπολίτευσης Παυλής Δημήτριος, πολλοί Δημοτικοί Σύμβουλοι και πάρεδροι άλλων δημοτικών διαμερισμάτων. Η αρκαδική τηλεόραση έκανε λήψη εικόνων και βίντεο και αφιέρωσε αρκετό χρόνο στα δελτία ειδήσεων της προβάλλοντάς τα.

Μετά την παρέλαση ακολούθησε γλέντι στην πλατεία του χωριού για μισή ώρα και κατόπιν στην αίθουσα του Συλλόγου από την ορχήστρα «ΚΑΡΥΑΤΕΣ» με το παραδοσιακό σουβλάκι και με δωρεάν κρασί χορηγία των Αμπελώνων: Σπυρόπουλο Επαμεινώνδα (100 kgr), Αναστασιάδη Νικόλαο (60 kgr), Ηλιόπουλο Αλέκο (40 kgr), Παπαγεωργίου Χριστίνα (40 kgr), Μπουρτσουκλή Γεώργιο, Ηλιόπουλο Αλέκο (20 kgr) τους οποίους ευχαριστούμε πολύ και τους ευχόμαστε ολόψυχα καλή σοδειά και καλά κέρδη. Σε αυτό το σημείο επισημαίνουμε κάτι πολύ σημαντικό. Το καρναβάλι καθώς και το γλέντι που ακολουθεί για να διοργανωθεί και πραγματοποιηθεί απαιτείται η ενεργός και υπεύθυνη συμμετοχή πολλών ατόμων. Είναι υπόθεση όλου του χωριού θα λέγαμε. Έτσι φέτος για την επιτυχία του συνεργάστηκαν και δούλεψαν πολλά άτομα, όλων των ηλικιών. Παραχώρησαν με ευχαρίστηση τρακτέρ, πλατφόρμες, και ότι άλλο υλικό και εξάρτημα χρειάστηκε. Συμμετείχαν με τις ιδέες τους στη μεγάλη παρέλαση, βοήθησαν άλλες ομάδες να διαμορφώσουν το άρμα τους. Βοήθησαν στο στήσιμο και ξεστήσιμο του σκηνοικού της πλατείας. Και χωρίς όλους αυτούς Καρναβάλι δεν θα μπορούσε να γίνει. Ο Σύλλογος ως συντονιστής του όλου εγχειρήματος και εκφράζοντας όλα τα μέλη του λέει ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους συμμετείχαν, προσπάθησαν, στήριξαν με οποιοδήποτε τρόπο την επιτυχία της όλης εκδήλωσης του καρναβαλιού.

Ας δώσουμε από τώρα ραντεβού για του χρόνου τις Απόκριες στο Κακούρι, για μέρες διαφορετικές, χαρούμενες, ξενοιασιάς, δημιουργίας, θετικής επικοινωνίας.

Ο Σύλλογος έχει φροντίσει μέσω επαγγελματία φωτογράφου να βιντεοσκοπήσει το καρναβάλι και όσοι συμπατριώτες μας επιθυμούν να προμηθευτούν το αντίστοιχο DVD (σε τιμή κόστους 5 €) να επικοινωνήσουν με τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

**ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ**

Η κοπή της πίτας του Συλλόγου Αρτεμισιωτών

Συνέχεια από την 1η σελ.

για όσους παρευρέθηκαν.

• Τυπώσαμε το Ημερολόγιο του Συλλόγου μας για το 2013, με παλιές φωτογραφίες και είναι στη διάθεσή σας, ένα ημερολόγιο που δεν πρέπει να λείψει από κανένα Κακουραϊκό σπίτι.

Την επιμέλεια αυτού του καλαίσθητου ημερολογίου είχε η συγχωριανή μας **Γωγώ Κακαρίκου** και την ευχαριστούμε.

Οι φετινοί στόχοι του Συλλόγου είναι:

- Μια εκδρομή στα Ζαγοροχώρια προς το τέλος Μαΐου.
- Μια εκδήλωση στο χώρο του Ξενώνα τον Αύγουστο.
- Η έκδοση του βιβλίου με τα γενεαλογικά δένδρα όλων των οικογενειών του χωριού. Ένα έργο, που προσωπικά το δουλεύω πάνω από 15 χρόνια και ζητάω την βοήθειά σας, γιατί έχει πολλές δυσκολίες. Το έργο αυτό βρίσκεται σχεδόν στο τέλος του.

• Με τους Ξενιτεμένους μας συζητάμε για ένα αντάμωμα για το 2014.

Για όλα τα παραπάνω θα ενημερωθείτε μέσω της εφημερίδας μας, αλλά και από τα μέλη του Δ.Σ.

Με το Σύλλογο του χωριού μας έχουμε άριστη συνεργασία και πως μπορούσε να είναι διαφορετικά, αφού έχουμε κοινούς στόχους, που είναι η αναβάθμιση της πολιτιστικής

ζωής του χωριού μας.

Ο Σύλλογος του χωριού έχει τα τελευταία χρόνια αναβιώσει το Καρναβάλι που είχε ξεκινήσει από το 1975 και είχε διακοπεί για μερικά χρόνια.

Έτσι φέτος το Καρναβάλι στο χωριό θα γίνει στις 16 Μαρτίου 2013, ημέρα Σάββατο και ώρα 4 το απόγευμα. Ζητάμε από όλους σας να παρευρεθείτε σε αυτή τη μεγάλη εκδήλωση του χωριού, αξίζει τη στήριξη όλων μας.

Ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο Σύλλογός μας είναι η λειτουργία του Ξενώνα. Τα έσοδά του είναι λιγότερα από τα έξοδά του. Στο θέμα αυτό θέλουμε τις προτάσεις σας για να δούμε πως θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα αυτό.

Τέλος να ευχαριστήσω το φίλο Νώντα Σπυρόπουλο για τη μεσολάβησή του στο Δήμο Νέου Ηρακλείου για την παραχώρηση της αίθουσας που βρισκόμαστε αλλά και στο Δήμαρχο Ν. Ηρακλείου.

Οι βασιλόπιτες είναι προσφορά όπως πάντα του Χρήστου και της Βασιλικής Σιέμπου.

Τα τυριά και το κρασί είναι προσφορά για μια ακόμη φορά του κτήματος Σπυρόπουλου. Σας ευχαριστούμε όλους σας.

Ένα θερμό ευχαριστώ αξίζει στο Βασίλη Παυλή για την επιμέλεια της αίθουσας.

Και πάλι καλή χρονιά, υγεία σε όλους σας.

Ευχαριστώ.